

Arrest

nr. 313 149 van 18 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155 / 101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. DE TROYER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 3 mei 2022 en verzoekt dezelfde dag om internationale bescherming. Op 26 augustus 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek en wordt aan verzoekster internationale bescherming geweigerd. Het tegen deze beslissing ingestelde beroep wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X van 21 december 2022.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, verzoekt verzoekster op 6 juli 2023 een tweede keer om internationale bescherming. Op 26 september 2023 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van dit volgende beschermingsverzoek. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 28 september 2024 aangetekend aan verzoekster werd verzonden, en die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u in het bezit van de Georgische nationaliteit.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u bent geboren op 21 februari 1961 in Poti en u daar uw hele leven woonde. U huwde in 1980 met uw man en u kreeg met hem één zoon C. K. (O.V. x.xxx.xxx). U scheidde in 1992 feitelijk van uw man en keerde nadien terug naar uw ouderlijk huis. Nadat uw kleinzoon in 2017 of 2018 ziek werd, ging uw zoon bij private personen een lening aan. Omdat uw zoon zijn lening niet kon terugbetalen, werd hij door zijn schuldeisers achtervolgd en in mekaar geslagen. Uw zoon hield aan dit incident een beschadigd oog en gebroken been over. In 2019 nam u een hypotheek op uw huis zodat uw zoon zijn schulden konden terugbetalen aan zijn schuldeisers. Nadat uw zoon de schuldeisers terugbetaalde, kende hij met hen geen problemen meer. In 2019 reisde uw zoon samen met zijn vrouw T. Z. (O.V. x.xxx.xxx) naar Frankrijk om de ziekte van uw kleinzoon te laten behandelen en hij diende er ook een verzoek om internationale bescherming in. Uw kleinzoon kreeg de behandeling waarvoor zij gekomen waren en werd genezen verklaard door de arts. Het verzoek om internationale bescherming van uw zoon werd in Frankrijk afgewezen en hij keerde samen met zijn gezin terug naar Georgië. Vervolgens startte de bank een procedure tegen u en uw zoon op bij de rechtbank omdat jullie de hypotheek niet konden aflossen. In haar vonnis sprak de rechtbank een uithuiszetting uit. Hoewel de politie (en medewerkers van de bank) jullie nadien dwongen om het huis te verlaten, volgden jullie deze beslissing van de rechtbank aanvankelijk niet op en jullie bleven in het geheim in het huis wonen. Toen u, uw zoon en zijn gezin uiteindelijk definitief uit het huis werden gezet, vertrok hij samen met zijn gezin naar België. Uw zoon reisde op 1 april 2021 naar België en diende hier samen met zijn vrouw op 20 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Het verzoek van uw zoon en zijn vrouw werd op 21 april 2022 kennelijk ongegrond verklaard door het CGVS. Op 2 mei 2022 tekenden zij tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Na het vertrek van uw zoon woonde u bij de echtgenote van uw neef tot u Georgië verliet. Begin 2022 raakte u besmet met het coronavirus en u werd hiervoor opgenomen in het ziekenhuis tot februari 2022. U vertrok uit Georgië op 20 april 2022 en u reisde met het vliegtuig via Polen naar België. U diende hier op 3 mei 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Uw eerste verzoek om internationale bescherming werd door het Commissariaat-generaal op 26 augustus 2022 kennelijk ongegrond verklaard. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft het door u ingestelde beroep tegen deze beslissing verworpen in zijn arrest nr. 282276 van 21 december 2022.

U verliet het Belgisch grondgebied niet en u diende op 6 juli 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw tweede en huidige verzoek verwijst u naar de problemen die u reeds tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde. U verklaart dat het probleem van u en uw zoon, nl. dat zijn kind ziek was, dat hij de leningen die hij moest aangaan bij privépersonen om de schulden voor de behandeling van zijn kind terug te betalen niet kon aflossen, dat hij door zijn schuldeisers werd aangereden, dat hij vervolgens naar de bank ging om daar een lening aan te vragen om zijn schuldeisers te kunnen betalen met als borg uw woning, en dat jullie nadien de lening bij de bank niet meer konden terugbetalen waardoor jullie de woning verloren, nog steeds actueel is. U legt een document van de bank neer waarin de erg hoge bedragen vermeld staan die jullie niet kunnen terugbetalen aan de bank. Daarnaast verklaart u dat u medische behandeling nodig hebt voor uw medische problemen en dat u dit niet kan betalen in Georgië. U stelt dat u een maagprobleem hebt, dat u artrose hebt in uw handen, en dat u in het verleden geopereerd werd voor borstkanker. U legt ook een medisch attest neer waarmee u wenst aan te tonen dat u zich niet zelfstandig kan verplaatsen. U geeft aan dat uw zoon, uw schoondochter en uw kleinkind nog steeds in België verblijven maar dat u geen contact meer hebt met familieleden in Georgië.

Ter staving van uw huidig verzoek, legt u de volgende documenten voor: een attest van de bank omtrent het maandelijks bedrag dat zij van u en uw zoon vorderen, en een medisch attest omtrent het gegeven dat u zich niet zelfstandig kan verplaatsen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn

waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U verklaart in het kader van uw huidig verzoek immers zelf dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DvZ).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS kennelijk ongegrond werd verklaard, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Er werd vastgesteld dat de problemen of feiten die u aanhaalde geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft de problemen die uw zoon gekend zou hebben met de private schuldeisers, werd vastgesteld dat deze niet langer actueel zijn en dat er ernstige twijfels over de geloofwaardigheid van deze problemen rijzen gezien u, uw zoon en uw schoondochter bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegden over het incident waarbij uw zoon zijn oog beschadigd raakte. Wat betreft de problemen die u en uw zoon met de bank kenden omdat jullie de hypotheek niet konden aflossen, werd opgemerkt dat de bank volgens uw schoondochter een normale procedure bij de rechtbank volgde om het geld dat jullie aan hen verschuldigd waren te recupereren. Wat betreft uw vrees om geen onderdak te hebben in geval van terugkeer naar Georgië, werd opgemerkt dat uit uw verklaringen bleek dat u voor uw vertrek uit Georgië niet dakloos was omdat u er over een familiaal netwerk beschikt. U kon immers na uw uithuiszetting een 6-tal maanden bij de echtgenote van uw neef verblijven alvorens u naar België kwam. Verder ondernamen u en uw zoon sinds jullie uithuiszetting geen ernstige poging om elders in Georgië onderdak te vinden. Wat betreft uw medische problemen, nl. uw hartproblemen en uw lage bloeddruk, die door het CGVS niet betwist werden, werd vastgesteld dat deze medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Deze motieven werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan tegen deze beslissing, zodat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput en de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit het administratief dossier blijkt dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek in grote mate beperkt tot een loutere verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U verwijst immers opnieuw naar het probleem van u en uw zoon, nl. dat zijn kind ziek was, dat hij de leningen die hij moest aangaan bij privépersonen om de schulden voor de behandeling van zijn kind terug te betalen niet kon aflossen, dat hij door zijn schuldeisers werd aangereden, dat hij vervolgens naar de bank ging om een lening aan te vragen om zijn schuldeisers te kunnen betalen met als borg uw woning, en dat jullie nadien de lening bij de bank niet meer konden terugbetalen waardoor jullie de woning verloren, nog steeds actueel is (Verklaring volgend verzoek DVZ, vraagnr. 17 & 23). Verder verwijst u opnieuw naar uw medische problemen – nl. dat u een maagprobleem hebt, dat u artrose in uw handen hebt en dat u in het verleden geopereerd werd voor borstkanker – en naar het gegeven dat u de medische behandeling

hiervoor in Georgië niet kan betalen (Verklaring volgend verzoek DVZ, vraagnr. 13, 17 & 20). Ten slotte, herhaalt u dat uw zoon, uw schoondochter en kleinkind nog steeds in België verblijven maar u geen contact meer hebt met familieleden in Georgië (Verklaring volgend verzoek DVZ, vraagnr. 22). Er dient te worden opgemerkt dat deze asielmotieven reeds werden beoordeeld door het CGVS tijdens uw vorig verzoek om internationale bescherming en dat deze beoordeling werd bevestigd door de RvV. Het louter herhalen van deze motieven wijzigt hier op zich niets aan. Bijgevolg zijn dit geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Voorts legt u een attest neer van de bank omtrent de maandelijkse schuldaflossing die ze vorderden van u en uw zoon, en een medisch attest omtrent het gegeven dat u zich niet zelfstandig kan verplaatsen (Verklaring volgend verzoek DVZ, vraagnr. 19). De schuldproblemen van u en uw zoon bij de bank, en uw medische problemen werden op zich niet betwist door het CGVS in uw eerste verzoek om internationale bescherming. Het gegeven dat u hieromtrent in uw huidig verzoek bewijsstukken neerlegt, wijzigt op zich dan ook niets aan de beoordeling van deze elementen in uw eerste verzoek door het CGVS en de RvV. Bijgevolg zijn dit geen elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het "beginsel van behoorlijk bestuur dat tegenpartij ertoe verplicht een beslissing met kennis van zaken te nemen".

Zij benadrukt dat zij als nieuw element aanhaalde dat zij vreest voor een terugkeer naar Georgië om reden van de door haar zoon ondervonden problemen en dat zij ook nieuwe documenten heeft ingediend, namelijk een getuigschrift van de bank over het maandelijks bedrag dat deze bank van haar en haar zoon vordert en een medische verklaring over haar onvermogen om zich zelfstandig te verplaatsen. Zij gaat hierbij nader in op deze twee in het kader van haar huidig, volgend, verzoek neergelegde documenten.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoekster de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en van *“het beginsel van behoorlijk bestuur die tegenpartij verplicht een beslissing te nemen met kennis van zaken”*, doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit artikel en beginsel *in casu* geschonden acht. Bovendien moet worden opgemerkt dat de Raad geen dergelijk beginsel bekend is.

2.3.3. De Raad benadrukt voorts dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 26 september 2023, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”*, waarbij haar huidig, tweede, verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing is genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het

verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming - oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming -, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.6. In het kader van haar huidige, tweede, verzoek om internationale bescherming verwijst verzoekster in hoofde naar de problemen die zij reeds in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde. Zo verklaart zij dat het probleem van haar en haar zoon, nl. dat zijn kind ziek was, dat hij leningen moest aangaan bij privépersonen om de schulden voor de behandeling van zijn kind terug te betalen, dat hij door zijn schuldeisers werd aangereden, dat hij vervolgens naar de bank ging om daar een lening aan te vragen om zijn schuldeisers te kunnen betalen met als borg haar woning en dat zij nadien de lening bij de bank niet meer konden terugbetalen waardoor zij de woning verloren, nog steeds actueel is. Zij vreest bij terugkeer naar Georgië op straat te belanden en wijst verder op medische problemen en gebrek aan geld om de behandeling te betalen in haar land van herkomst (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek' d.d. 14 juli 2023, nrs. 17, 20 en 23).

Ter ondersteuning van haar huidige, tweede, verzoek om internationale bescherming legde verzoekster in de loop van de administratieve procedure haar paspoort, een bankattest en een attest van een psychiater neer (administratief dossier, map documenten).

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking komt

Wat dit betreft, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden bevestigd dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS kennelijk ongegrond werd verklaard, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Er werd vastgesteld dat de problemen of feiten die u aanhaalde geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft de problemen die uw zoon gekend zou hebben met de private schuldeisers, werd vastgesteld dat deze niet langer actueel zijn en dat er ernstige twijfels over de geloofwaardigheid van deze problemen rijzen gezien u, uw zoon en uw schoondochter bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegden over het incident waarbij uw zoon zijn oog beschadigd raakte. Wat betreft de problemen die u en uw zoon met de bank kenden omdat jullie de hypotheek niet konden aflossen, werd opgemerkt dat de bank volgens uw schoondochter een normale procedure bij de rechtbank volgde om het geld dat jullie aan hen verschuldigd waren te recupereren. Wat betreft uw vrees om geen onderdak te hebben in geval van terugkeer naar Georgië, werd opgemerkt dat uit uw verklaringen bleek dat u voor uw vertrek uit Georgië niet dakloos was omdat u er over een familiaal netwerk beschikt. U kon immers na uw uithuiszetting een 6-tal maanden bij de echtgenote van uw neef verblijven alvorens u naar België kwam. Verder ondernamen u en uw zoon sinds jullie uithuiszetting geen ernstige poging om elders in Georgië onderdak te vinden. Wat betreft uw medische problemen, nl. uw hartproblemen en uw lage bloeddruk, die door het CGVS niet betwist werden, werd vastgesteld dat deze medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Deze motieven werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan tegen deze beslissing, zodat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput en de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit het administratief dossier blijkt dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek in grote mate beperkt tot een loutere verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U verwijst immers opnieuw naar het probleem van u en uw zoon, nl. dat zijn kind ziek was, dat hij de leningen die hij moest aangaan bij privépersonen om de schulden voor de behandeling van zijn kind terug te betalen niet kon aflossen, dat hij door zijn schuldeisers werd aangereden, dat hij vervolgens naar de bank ging om een lening aan te vragen om zijn schuldeisers te kunnen betalen met als borg uw woning, en dat jullie nadien de lening bij de bank niet meer konden terugbetalen waardoor jullie de woning verloren, nog steeds actueel is (Verklaring volgend verzoek DVZ, vraagnr. 17 & 23). Verder verwijst u opnieuw naar uw medische problemen – nl. dat u een maagprobleem hebt, dat u artrose in uw handen hebt en dat u in het verleden geopereerd werd voor borstkanker – en naar het gegeven dat u de medische behandeling hiervoor in Georgië niet kan betalen (Verklaring volgend verzoek DVZ, vraagnr. 13, 17 & 20). Ten slotte, herhaalt u dat uw zoon, uw schoondochter en kleinkind nog steeds in België verblijven maar u geen contact meer hebt met familieleden in Georgië (Verklaring volgend verzoek DVZ, vraagnr. 22). Er dient te worden opgemerkt dat deze asielmotieven reeds werden beoordeeld door het CGVS tijdens uw vorig verzoek om internationale bescherming en dat deze beoordeling werd bevestigd door de RvV. Het louter herhalen van deze motieven wijzigt hier op zich niets aan. Bijgevolg zijn dit geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.”

Het betoog van verzoekster is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar volgend verzoek, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.8. In het verzoekschrift gaat verzoekster nader in op de door haar ter staving van haar huidig beschermingsverzoek tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten, zijnde een bankdocument en een medisch getuigschrift.

Betreffende het attest van een Georgische bank uit 2023 omtrent de maandelijkse schuldaflissing die deze bank vordert van verzoekster en haar zoon, wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de schuldproblemen van verzoekster en haar zoon op zich niet werden betwist in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming. Dat verzoekster thans een nader bewijsstuk van het schuldprobleem voorlegt, wijzigt op zich niets aan de beoordeling van dit element en de vrees om hierdoor

op straat te belanden in haar eerste beschermingsverzoek door de commissaris-generaal en de Raad in zijn arrest nr. 282 276 van 21 december 2022, waarin als volgt werd geconsidereerd:

“Om de lening bij de private schuldeisers af te betalen, leenden verzoeker en eerste verzoekster geld bij de bank en stelden zij het huis van tweede verzoekster, waar zij allen samen woonden, als borg. Nadat verzoekers de hypotheek niet meer konden afbetalen, startte de bank een procedure op, wat leidde tot een vonnis tot uithuiszetting. Zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt aangehaald, volgde de bank een normale procedure bij de rechtbank (notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 4) en was de uithuiszetting het gevolg hiervan. Het huis in kwestie was immers niet langer de eigendom van tweede verzoekster. Uit de verklaringen van eerste verzoekster blijkt dat de politie bij de uithuiszetting geen fysiek geweld gebruikte, ook al waren ze grof tegen verzoeker (notities persoonlijk onderhoud, p. 5). Dat verzoeker gewaarschuwd werd niet meer in het voormalige huis te komen, wijkt volgens de commissaris-generaal terecht niet af van de normale gang van zaken. De Raad treedt het oordeel van de commissaris-generaal verder bij dat er in het relaas van verzoekers geen indicaties zijn dat de wettelijke voorschriften niet gevolgd zijn of dan zij onrechtvaardig behandeld zijn door de Georgische autoriteiten. Tweede verzoekster stelde zelf dat alles op officiële wijze was gebeurd en legt hiervan ook de nodige bewijsstukken neer, namelijk een bewijs van de schulden bij de bank, het dossier van de lening, een bewijs dat het huis haar eigendom was en een bewijs dat het in beslag werd genomen.

(...)

In verband met tweede verzoekster wordt in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing nog terecht aangehaald dat uit haar verklaringen blijkt dat zij voor haar vertrek uit Georgië niet dakloos was omdat zij er over een familiaal netwerk beschikt. Na de uithuiszetting kon tweede verzoekster nog een zestal maanden bij de echtgenote van haar neef verblijven alvorens zij naar België kwam (notities persoonlijk onderhoud, p. 8-9). Het maakt hierbij niet uit, zoals tweede verzoekster in haar verzoekschrift opwerpt, dat het om een ver familielid ging. Dat dit slechts voorlopig was, mag dan wel zijn maar dat zij in geval van terugkeer niet langer bij deze neef of andere familieleden kan worden ondergebracht, kan, gelet op de voorgaande bevindingen in verband met de mogelijkheid van verzoeker en eerste verzoekster om werk te vinden, niet worden weerhouden. Tweede verzoekster kan rekenen op haar zoon en schoondochter bij een eventuele terugkeer. Geheel ten overvloede wijst de Raad nog op volgende pertinente overweging in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekster: “Verder hebben u en uw zoon sinds jullie uithuiszetting geen ernstige poging ondernomen om elders in Georgië onderdak te vinden. U stelde immers dat u en uw zoon nog geen stappen ondernamen om een nieuwe woning te kopen of te huren omdat jullie hiervoor het geld niet hadden. Evenmin ondernamen u en uw zoon stappen om via de overheid onderdak te verkrijgen. U en uw zoon deden zelfs niet de moeite om zich te informeren naar de mogelijkheden die er bestaan om via de overheid onderdak te verkrijgen (CGVS, pg. 9 & 10). Dergelijk gedrag staat haaks op de door u voorgehouden vrees om in geval van terugkeer naar Georgië geen onderdak te hebben. Indien u werkelijk een vrees zou kennen om bij terugkeer naar Georgië geen onderdak meer te hebben, kan er immers redelijkerwijs verwacht worden dat u en uw zoon pogingen zouden ondernomen hebben om een andere woonst te zoeken en jullie zich ten minste geïnformeerd zouden hebben over de mogelijkheden die er bestaan om via de overheid aan een woning te verkrijgen.

De Raad besluit dat verzoekers niet aantonen dat zij in een toestand van verregaande materiële deprivatie dreigen terecht te komen bij terugkeer, noch dat de (klein)zoon hen zal worden ontnomen aangezien zij hem niet kunnen onderhouden.”

Verzoekster diende tegen het voormelde arrest van de Raad geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Derhalve geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen en beoordeling, te dezen kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van het eerdere verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd.

Waar verzoekster tijdens haar onderhavig, tweede, verzoek om internationale bescherming herhaalt dat zij en haar zoon omwille van hun schulden niet zouden kunnen terugkeren naar Georgië en dat zij op straat zouden riskeren terecht te komen, dient te worden opgemerkt dat verzoekster volledig voorbijgaat aan de inhoud van het voormelde arrest, geveld door de Raad. Verzoekster kan met haar loutere en

eenvoudige herhaling van de hierboven aangehaalde, reeds eerder en tijdens haar vorig verzoek om internationale bescherming afgelegde verklaringen hoegenaamd geen afbreuk doen aan en geen ander licht werpen op de vaststellingen en de beoordeling die reeds inzake en op basis van deze verklaringen werden gedaan in het voormelde arrest van de Raad.

Dat de schuld nog steeds bestaat, dat deze bovendien erger werd en dat de interessen blijven toenemen, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, vermag aan het voorgaande geen afbreuk te doen. Het attest van de bank dat verzoekster in het kader van haar onderhavig, tweede, verzoek om internationale bescherming en ter staving van de schulden van haar en haar zoon neerlegt, is verder geenszins van zulke aard dat dit afbreuk zou kunnen doen aan of een ander licht zou kunnen werpen op de beoordeling die reeds in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekster en bij het voormelde arrest van de Raad geschiedde. Verzoekster toont in dit kader daarenboven niet aan dat zij zich, nadat het voormelde arrest van de Raad werd gevelde, alsnog zou hebben proberen te informeren aangaande de eventuele mogelijkheden om, dit al dan niet via de overheid, onderdak te verkrijgen in het land van herkomst. Indien zij werkelijk vreest om in Georgië omwille van financiële problemen zonder onderdak te vallen, kon zulks van haar nochtans redelijkerwijze worden verwacht. Derhalve toont verzoekster andermaal niet aan dat zij bij een terugkeer naar Georgië terecht zou riskeren te komen in een toestand van dermate verregaande materiële deprivatie dat zij in de onmogelijkheid zou verkeren om te voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Daarnaast legde verzoekster ter staving van haar huidig verzoek om internationale bescherming en haar bewering dat zij zich niet zelfstandig kan verplaatsen een medisch getuigschrift *d.d.* 7 juli 2023 neer. In dit zeer summier attest van een psychiater staat opgetekend dat verzoekster zich bevindt in een staat van zware depressie met psychotische symptomen, dat er belangrijke cognitieve stoornissen aanwezig zijn en dat het niet mogelijk is dat zij terugkeert naar Georgië. Nog los van de vaststelling dat hierin nergens wordt gesteld dat verzoekster niet zelfvoorzienend kan zijn, zoals ten onrechte in het verzoekschrift wordt aangehaald, blijkt uit dit getuigschrift geenszins hoe de psychiater tot de hierin gestelde vaststellingen is kunnen komen. Dat verzoeker op dit vlak zou zijn onderworpen aan een daadwerkelijk, ernstig en doorgedreven psychiatrisch onderzoek, blijkt uit dit attest immers niet. Daarenboven wordt in het attest slechts op een bijzonder algemene wijze ingegaan op verzoeksters symptomen en wordt hierin uiteindelijk slechts op algemene wijze geponeerd dat deze symptomen een belemmering vormen voor een terugkeer naar Georgië.

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift opwerpt dat haar ziekte het gevolg is van de problemen die zij in Georgië ondervond vanwege de aanzienlijke stress die deze haar veroorzaakten en tracht te laten uitschijnen dat het neergelegde medisch getuigschrift zou volstaan om aan te tonen dat haar vrees en nood aan internationale bescherming zouden stroken met de werkelijkheid, dient verder te worden opgemerkt dat zulks niet kan worden aangenomen. Uit het betreffende getuigschrift blijkt hoegenaamd niet dat of op welke wijze de waarachtigheid van verzoeksters vermeende problemen en/of (de waarschijnlijkheid van) een eventueel causaal verband tussen deze problemen en verzoeksters verklaarde symptomen nader zouden zijn onderzocht of geverifieerd. Gelet op het voorgaande, kan het neergelegde getuigschrift op zich in het geheel niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoeksters aangevoerde klachten te wijten zouden zijn aan de oorzaken die verzoekster hieraan toedicht en dat verzoeksters verklaarde vrees zou overeenstemmen met de waarheid. Dit geldt nog des te meer nu attesten, zoals door verzoekster neergelegd, hoe dan ook geenszins een sluitend bewijs kunnen vormen voor de omstandigheden waarin de hierin aangehaalde aandoeningen werden opgelopen. Meer nog dan in het geval van een arts, die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Waar zij nog aanvoert dat het getuigschrift aantoont dat zij niet in staat is om zich alleen in haar land van herkomst te bevinden en dat zij, in geval van terugkeer, niet zou kunnen werken om haar schuld af te lossen, merkt de Raad op dat deze gevolgtrekkingen die verzoekster aan het betreffende getuigschrift verbindt niet in dit getuigschrift als dusdanig worden gemaakt. Bovendien werd in het kader van verzoeksters eerste beschermingsverzoek reeds vastgesteld dat verzoekster in Georgië over een familiaal netwerk beschikt en dat zij rekenen op haar zoon en schoondochter bij een eventuele terugkeer. In dit verband merkt de Raad nog op dat hij bij arrest nr. 308 038 van 10 juni 2024 de beroepen, ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 24 mei 2023 waarbij de tweede verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters zoon en schoondochter niet-ontvankelijk werden verklaard, heeft verworpen.

Met betrekking tot de door verzoekster aangevoerde psychische problemen, kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat verzoekster in het geheel niet aantoonde dat deze problemen in haar hoofd op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoekster middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. De Raad merkt ten overvloede op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Uit de elementen in het dossier kan niet blijken dat de Georgische autoriteiten verzoekster op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen (HvJ 18 december 2014 (GK), C-524/13, M'Bodj). Verzoekster moet zich voor wat betreft de beoordeling van haar medische elementen richten tot de geëigende procedure.

Verzoekster legde haar paspoort reeds neer in het kader van haar eerder verzoek en kan dus niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk verhoogt.

2.3.9. Verzoekster slaagt er bijgevolg niet in om nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS